

COMUNICAT DE PRESĂ

(16 octombrie 2012)

Ref.: Discursul președintelui României, domnul Traian Băsescu, la lansarea volumului "Istoria comunismului din România. Documente Nicolae Ceaușescu (1965-1971)"

Președintele României, domnul Traian Băsescu, a participat marți, la Muzeul Țăranului Român, la lansarea volumului "Istoria comunismului din România. Documente Nicolae Ceaușescu (1965-1971)", îngrijit de Mihnea Berindei, Dorin Dobrințu și Armand Goșu.

Vă prezentăm discursul șefului statului susținut cu acest prilej:

"Bună ziua! Încep prin a mulțumi cercetătorilor pentru munca extrem de migăloasă pe care o fac pentru a ne reda memoria recentă a vieții noastre. Mulți dintre noi am trăit în acea perioadă, ni s-a părut că ne este mai bine sau mai rău, dar niciodată nu am știut de ce ne este mai bine sau mai rău. Avem șansa uriașă ca, încă fiind în viață, să știm aceste lucruri. Să știm cum s-au luat deciziile, care au fost obiectivele deciziilor. Vi vă rog să mă credeți că fiecare nou pas în susținerea cu documente din Arhivele Naționale sau din arhivele oricărei alte instituții, a raportului prin care pe 18 decembrie 2006 am declarat regimul comunist ca fiind ilegal și criminal, îmi dă sentimentul că, probabil, umbrela prezidențială așezată asupra muncii istoricilor, cercetătorilor, a fost unul din cele mai inspirate și corecte atitudini și acțiuni ale Administrației Prezidențiale, în cele două mandate. Nu exagerez, pun deasupra proceselor de modernizare a statului, fie că ne referim la Codurile pentru justiție, la noul Cod al muncii, fie că ne referim la noua Lege a educației sau la Legea salarizării sau Legea pensiilor sau recuperarea suprafețelor din Marea Neagră, unde peste câțiva ani vom exploata gaze și țiței, pun deasupra acestor lucruri, care s-au întâmplat în mandatul meu, Raportul de condamnare a comunismului, pentru că aici avem explicația multor lucruri care se petrec astăzi. De la insatisfacția noastră pentru decalajul între România și statele care nu au avut parte de comunism, de la atitudinile noastre, încă vizibile și astăzi, atitudini generate de metode și mentalități încă nestinse, neadaptate noului drum al României, toate acestea au o explicație în ceea ce cercetătorii ne dau șansa să vedem cu ochii noștri, încă aflându-ne în viață, cei care, într-un fel sau altul, am fost cetățeni ai statului totalitar, am avut de multe ori convingerea că facem ce trebuie, cei care am trăit și ne-am proiectat viața după niște obligații generate de ideologii care nu au nimic în comun cu cel mai sfânt lucru pentru orice om: libertatea.

Libertatea de a gândi, libertatea de a fi tu însuși, libertatea de a trăi, bine sau rău, în funcție de

cât muncești, libertatea de a spune, libertatea, până la urmă, de a-ți decide viața. Vedem câte decizii s-au luat pentru noi și în numele nostru, din documentele care deja au apărut și eu am convingerea că volumele următoare vor fi cel puțin la fel de concludente ca ceea ce s-a făcut și a apărut în volumul I și al II-a de documente.

De ce mi se pare extrem de important ca aceste volume de documente să continue să apară? Este singurul mijloc pentru a da substanță și a nu lăsa la nivel de discurs Raportul pentru condamnarea comunismului. Fără aceste volume de documente, oricând, acel raport poate fi contrazis, poate fi mistificat, poate fi utilizat chiar împotriva realităților pe care le-am trăit, pentru că noi o să ne ducem și rămân copiii noștri, rămân generațiile care nu au trăit în comunism. Cum ar putea ei să creadă ce scrie în raport, dacă cele afirmate acolo nu ar fi susținute cu documente, cu fapte, cu elemente care să probeze că acel regim a fost ilegal, criminal și a luat ce este mai sfânt pentru un om - și nu numai sfânt, dar și necesar - libertatea, libertatea de a-ți decide soarta, viața, modul cum vrei să trăiești, ce vrei să faci.

N-aș vrea să închei înainte de a vă spune că nu am niciun merit în constituirea acelei comisii. Au fost luni de discuții cu societatea civilă pentru că, la acel moment, nici eu nu realizam importanța acestui raport. Aceiași oameni și nu numai cei de față, dar aceiași oameni care astăzi sunt atacați, discreditați printr-o propagandă care ne aduce aminte de vremurile trecute, aceiași oameni din societatea civilă, fie că se numesc Pleșu, Liiceanu, Cărtărescu, Horia Roman Patapievici și mulți alții, au fost cei care m-au convins să-mi asum constituirea comisiei și asumarea rezultatelor muncii acestei comisii. Dacă am avut un merit, a fost acela că am cedat în fața inteligenței și am înțeles că ceea ce îmi propuneau acei oameni era corect și trebuia făcut. Mi-aș dori mult ca cele trei volume proiectate să apară, cu siguranță nu pot avea exigența să apară toate trei dar măcar și volumul trei, pentru că urmează o perioadă extrem de importantă - 1972 încolo, nu știu până în ce an va merge cel de al treilea volum de documente dar sunt convins că această perioadă care urmează să fie susținută documentar, dincolo de ce am aflat până acum, va fi perioada care va explica cel mai bine cum suntem astăzi. Pentru că era aproape de 1968, când eram extrem de entuziaști pentru intervenția samavolnică pentru înnăbușirea primăverii de la Praga, aveam impresia că suntem conduși spre libertate - cel puțin asta era în mintea mea de liceean la vremea aceea -, aveam impresia că suntem într-o perioadă a demnității noastre și, de fapt, ne adânceam într-o dictatură de cea mai cumplită formă istorică, așa cum dictaturile au fost reprezentate în lagărul sovietic. Am convingerea că în perioada care urmează, după 1972, vom înțelege și de ce am fost entuziaști în acea vreme - noi, cei din generația mea -, vom înțelege cât de puternic am fost păcăliți, vom înțelege ce înseamnă propaganda, vom înțelege ce înseamnă să fii educat să te mulțumești cu nimic, vom înțelege ce înseamnă să crezi în ideologii care nu pot reprezenta omul, pentru că-l scot chiar din competiție, îl învață să stea pentru că i se dă, îl învață că cineva are grijă, de dimineața până seara, de el, îl învață că doar unii pot gândi și toți ceilalți trebuie să fie instrumente executive.

Lucrurile acestea cred că sunt extrem de importante pentru înțelegerea a ceea ce suntem astăzi, pentru înțelegerea nemulțumirilor față de noi înșine și cred că îmi permit să spun - și nu vreau să stârnesc niciun fel de rumoare sau semne de întrebare -, dar cred că dacă adun bine, două volume plus trei înseamnă cinci volume de documente. Am convingerea că ne trebuie și volumul 6 care să acopere efectele comunismului de după Revoluția din 1989 - le vedem și astăzi. Vă mulțumesc mult!"

Departamentul comunicării publice

16 Octombrie 2012